

Sygn. akt V U 894/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Stanisław Stankiewicz

Protokolant: Bożena Radziusz

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy (...) spółki jawnej w B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o ustalenie nieistnienia ubezpieczenia

przy udziale zainteresowanego A. G. (1) i ubezpieczonego M. W.

na skutek odwołania (...) spółki jawnej w B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 22 marca 2013 roku

Nr (...) - (...), Nr (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż (...) spółka jawna nie jest płatnikiem składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne M. W. za: luty, maj, październik, grudzień 2009 r., styczeń, marzec, kwiecień, maj 2010 r.; maj i lipiec 2011 r. – z tytułu umowy zlecenia zawartej Między M. W. a A. G. (1).

II. Oddala odwołanie w pozostałej części.

III. Znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V U 894/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 22 marca 2013 roku ((...) -1/Sz), wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 roku, nr 164, poz. 1027 ze zm.)

w punkcie I stwierdził, iż (...) (...) Centrum (...) sp. j. za okres od maja 2008 roku do lipca 2011 roku jest płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne z tytułu umowy zlecenia zawartej między M. W. i (...), której właścicielem jest A. G. (1),

a wykonywanej na rzecz własnego pracodawcy tj. (...) (...) Centrum (...) sp. j. W punkcie II przytoczonej decyzji organ rentowy stwierdził, że podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i zdrowotne za M. W. jako pracownika w miesiącach, w których osiągnął przychód z tytułu zawartej umowy zlecenia określa załącznik stanowiący integralną część decyzji.

W uzasadnieniu decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, iż przeprowadzona u płatnika składek (...) (...) Centrum (...) sp. j. z siedzibą w B. i A. G. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w P., kontrola w zakresie przestrzegania przez płatnika składek obowiązków i zadań w zakresie ubezpieczeń społecznych wykazała, że w wymienionym w decyzji okresie, osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę w (...) sp. j., a w tym M. W., które świadczyły pracę w Ł. przy ul. (...) pracowały również w Ł. przy ul. (...) na podstawie umów zlecenia zawartych z A. G. (1), który zgłaszał te osoby wyłącznie do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego. Ponadto z ustaleń poczynionych podczas kontroli wynika, że należąca do A. G. (1) (...) łączyła z (...) sp. j. umowa agencyjna, na mocy której A. G. (1) w ramach prowadzonej przez siebie (...) zarządzał hurtownią (...) firmy (...) sp.j. w Ł. przy ulicy (...), a także w ramach tej umowy zobowiązywał się m.in. do prowadzenia hurtowni mięsa, drobiu i wędlin, dbałości o estetyczny i zgodny z wymogami przepisów prawa wyglądu hali, biur i towarów, sprzedaży powierzonych towarów oraz prowadzenia terminowości regulowania należności. Celem prawidłowego wywiązywania się z wynikających z umowy agencyjnej obowiązków A. G. (1) miał możliwość zatrudniania osób na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia do wykonania obsługi technicznej lub innej ponosząc pełną odpowiedzialność za skutki działania tych osób, jak za własne. Przy czym A. G. (1) często z tego prawa korzystał, zatrudniając na podstawie umowy zlecenia osoby, które były pracownikiem (...) sp. j.

Kontrola ZUS wykazała, że M. W. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w (...) (...) Centrum (...) sp. j. zgłoszony został od 1 kwietnia 2008 roku do 30 czerwca 2011 roku. Natomiast umowa zlecenia z Agencją Handlową (...) zawarta została dnia 1 kwietnia 2008 roku na czas nieokreślony i z tego tytułu M. W. zgłoszony został jedynie do ubezpieczenia zdrowotnego. Wynagrodzenie za realizację umów zlecenia następowało na podstawie rachunków wystawionych do dziesiątego dnia następnego miesiąca. Przy czym świadkowie zeznający do protokołu kontroli wskazywali, że zleceniobiorcy realizowali umowę zlecenia w dni wolne od pracy, np. w sobotę. Organ rentowy stwierdził zatem, że M. W. w rzeczywistości wykonywał pracę na rzecz swojego pracodawcy- spółki (...). Określając podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne organ rentowy uwzględnił również przychód z tytułu umowy zlecenia.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła (...) sp. j., zaskarżając przedmiotową decyzję w całości. Zaskarżonej decyzji odwołujący się zarzucił przede wszystkim naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że ma on zastosowanie, pomimo, że ubezpieczony w ramach umowy zlecenia zawartej z A. G. (1) wykonywał pracę na jego rzecz i pod jego kierownictwem, a nie na rzecz odwołującego się. Skarżący wskazał również, iż to nie pracodawca jest płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne za osobę wykonującą na rzecz pracodawcy czynności na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej z inną osobą niż pracodawca. Wskazując na błędną wykładnię przepisu art. 8 ust. 2a odwołujący podkreślił również, iż organ rentowy pominął, że rola tego przepisu sprowadza się wyłącznie do przywrócenia obowiązku opłacania składek za osobę uznaną w rozumieniu tego przepisu za pracownika i w zakresie tak jak za pracownika. Skarżący zarzucił również naruszenie szeregu innych przepisów prawa materialnego tj. art. 6 ust. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt 1, art. 17 ust. 1 w zw. z art. 4 pkt 2 lit i innych przepisów w/w ustawy. Podkreślił również, iż naruszone zostały przepisy art. 81 ust. 1, art. 85 ust. 1 i 4, art. 109 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Odwołujący zarzucił również naruszenie szeregu przepisów w zakresie postępowania dowodowego, błędne ustalenie stanu faktycznego oraz naruszenie przepisów Konstytucji.

Ponadto odwołujący zarzucił, iż wydanie zaskarżonej decyzji nastąpiło na podstawie błędnych ustaleń stanu faktycznego, zastosowania analogii, a przede wszystkim poprzez wydanie decyzji za okres od maja 2008 roku do lipca 2011 roku, który to okres nie podlegał przedmiotowej kontroli.

Formułując zarzuty odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie, co do istoty sprawy w ten sposób, że odwołujący za okres od maja 2008 roku do lipca 2011 roku nie był płatnikiem składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne za M. W. z tytułu umowy zlecenia zawartej pomiędzy nim, a (...) należącą do A. G. (1), a w związku z tym podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i ubezpieczenie zdrowotne za M. W., jako pracownika powoda, za ten okres nie ulega zmianie.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o jego oddalenie, zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego oraz o dopuszczenie dowodów z akt ZUS i protokołów kontroli.

W uzasadnieniu organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w decyzji. Dodał również, iż w jego ocenie umowa zawarta przez A. G. (1) z ubezpieczonymi była w rzeczywistości wykonywana na rzecz pracodawcy tych ubezpieczonych tj. na rzecz (...) sp. j. Organ rentowy dodał, iż na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych pojęcie pracownika jest szersze niż w prawie pracy i obejmuje nie tylko osoby świadczące pracę na podstawie umowy o pracę. W związku z powyższym (...) sp. j. była zobowiązana do naliczania składek od podstawy wymiaru ustalonej w wyniku zsumowania wynagrodzenia uzyskanego przez ubezpieczonego ze stosunku pracy i z umowy zlecenia.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne o tyle, o ile zmierza do zmiany zaskarżonej decyzji.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu podlegają osoby fizyczne, które na terenie Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, zaś art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 wymienionej ustawy stanowią, iż osoby takie podlegają również ubezpieczeniu chorobowemu i wypadkowemu. Natomiast, stosownie do treści art. 8 ust. 1 i 2a wskazanej powyżej ustawy, za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy (ust. 1), a także taką osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy (ust. 2a).

Powyżej cytowany przepis, rozszerza pojęcie pracownika, wyłączenie dla celów ubezpieczeniowych. Rozszerzenie to dotyczy dwóch sytuacji. Pierwszą jest wykonywanie pracy na podstawie jednej z wymienionych umów prawa cywilnego, przez osobę, która umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy. Drugą, jest wykonywanie pracy na podstawie jednej z tych umów przez osobę, która umowę taką zawarła z osobą trzecią, jednakże w jej ramach wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Przesłanką decydującą o uznaniu takiej osoby za pracownika w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest to, że, będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z danym pracodawcą, jednocześnie świadczy na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej, zawartej z nim lub inną osobą. W konsekwencji, nawet, gdy osoba ta (pracownik) zawarła umowę o dzieło z osobą trzecią, to pracę w jej ramach wykonuje faktycznie dla swojego pracodawcy (uzyskuje on rezultaty jego pracy) – vide: Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 roku, wydanej w sprawie II UZP 6/09 (OSNP 2010/3-4/46, LEX: 514221).

Sąd Najwyższy, wyraził także pogląd, że pracodawca (w rozumieniu art. 3 k.p.) jest z mocy art. 4 pkt 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) płatnikiem składek pracowników pozostających z nim w stosunku pracy i jednocześnie wykonujących na jego rzecz pracę w ramach umów cywilnoprawnych zawartych z osobą trzecią (art. 8 ust. 2a tej ustawy) – vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2011 roku, sygn. akt III UK 22/11, OSNP 2012/21-22/266, LEX: 1227536.

Przedstawione powyżej stanowiska Sądu Najwyższego znajdują zastosowanie w niniejszej sprawie i są w pełni akceptowane przez Sąd orzekający w sprawie.

Przechodząc do analizy zarzutów pełnomocnika odwołującego Sąd stwierdził, iż w niniejszej sprawie zdecydowana większość okoliczności faktycznych jest bezsporna.

Strony nie kwestionują bowiem tego, iż w dniu 1 grudnia 2003 roku pomiędzy (...) sp. j., a A. G. (2) prowadzącym działalność pod firmą Agencja Handlowa (...), zawarta została umowa agencyjna (na czas nieokreślony). Na mocy § 1 umowy agent (firma (...)) zobowiązał się do wykonywania czynności na rzecz i w imieniu (...) sp. j. Czynności te, zgodnie z § 2 umowy obejmować miały w szczególności: prowadzenie hurtowni mięsa, drobiu, i wędlin, dbałość o estetyczny i zgodny z wymogami przepisów prawa wygląd hali, biur i otoczenia. Zgodnie z § 1 załącznika nr 1 do umowy, (...) sp. j. udzieliła agentowi pełnomocnictwa do wykonywania czynności określonych w § 1 umowy, w zakresie których był on upoważniony m.in. do korzystania z rzeczy stanowiących własność (...) sp. j. oraz rzeczy do których (...) sp. j. posiadała inny tytuł prawny w ramach prowadzonej hurtowni. W celu prawidłowego wykonywania przez agenta postanowień umowy, w § 3 pkt 4 umowy przyznano mu prawo zatrudniania osób na podstawie umowy o pracę lub umowy zlecenia do wykonywania obsługi technicznej lub innej. Osobom tym agent mógł udzielać pełnomocnictwa w granicach swojego umocowania (k. 9-13 akt organu rentowego).

Ponadto niewątpliwie, dnia 31 marca 2008 roku M. W. zatrudniony został na podstawie umowy o pracę w (...) (...) Centrum (...) sp. j. z siedzibą w B. na stanowisku kierowcy –magazyniera, zaś następnie zawierał on dwukrotnie kolejne umowy o pracę, tj. dnia 30 kwietnia 2008 roku oraz dnia 31 grudnia 2008 roku (k. 1, 9, 11 akt pracowniczych). Wymieniona spółka prowadzi działalność w zakresie sprzedaży hurtowej mięsa i wyrobów w z mięsa w szeregu placówek, w tym w Ł. przy ul. (...), gdzie swoje obowiązki pracownicze wykonywał M. W..

Jednocześnie M. W. w dniu 1 kwietnia 2008 roku zawarł z Agencją Handlową (...) będącego agentem (...) sp. j. cywilnoprawną umowę zlecenia. Na mocy przedmiotowej umowy zleceniodawca (agent) powierzył, a zleceniobiorca (pracownik spółki (...)) zobowiązał się do pracy na stanowisku wskazanym ustnie przez zleceniodawcę. Przy czym ustalono, że wynagrodzenie za wykonaną pracę dokonywane miało być do dziesiątego dnia następnego miesiąca, zaś wynagrodzenie to będzie rozumiane, jako kwota brutto, z której firma dokona stosownych odliczeń. Umowę tą zawarto na czas nieokreślony z miesięczny terminem wypowiedzenia dla każdej ze stron (k. 3 załącznika do decyzji ZUS).

Poza sporem pozostawało także to, że dnia 30 czerwca 2011 roku umowa pomiędzy (...) sp. j., a M. W. została rozwiązana na mocy porozumienia stron (akta pracownicze część D) oraz to, że praca ta świadczona była w magazynie spółki (...) w Ł., to jest przy ul. (...).

Istotę sporu stanowiła natomiast kwestia objęcia M. W. obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym w okresie wskazanym w zaskarżonej decyzji (od 1 kwietnia 2008 roku do 30 czerwca 2011 roku) w związku z czynnościami (pracą), jakie faktycznie wykonywał na podstawie umowy zlecenia zawartej z Agencją Handlową (...) oraz określenia tego na czym rzecz ta praca była wykonywana, a więc czy będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z (...) sp.j., jednocześnie świadczył on na rzecz tej spółki pracę w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej z (...), a w rezultacie określenia płatnika składek na ww. ubezpieczenie.

Na okoliczność ustalenia powyższych okoliczności, a więc tego, czy M. W. z tytułu wymienionej wyżej umowy cywilnoprawnej był w rzeczywistości pracownikiem spółki (...) w rozumieniu art. 8 ust. 2 a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, w ramach którego dopuścił dowód z zeznań świadków oraz dokumentów dołączonych do akt sprawy.

Przesłuchany na rozprawie w dniu 7 października 2013 roku świadek M. P., zatrudniony w (...) sp. j. od 2005 roku, jako kierownik spraw zamówień zeznał, że jego przełożonym jest A. G. (1), który praktycznie codziennie przebywał na terenie należącym do spółki. Świadek podał, że wykonuje prace od poniedziałku do piątku, a w sobotę pracował u A. G. (1). A. G. (1) poszukiwał pracowników do prowadzonej działalności gospodarczej, bowiem świadczy on usługi dla spółki (...). W soboty A. G. (1) nadzorował pracę, podczas której, w siedzibie spółki (...) w Ł., przy ul. (...) wykonywano odśnieżanie dachu, remanenty. Świadek podał, że M. W. zatrudniony był w (...) sp. j., jako magazynier i od poniedziałku do piątku zajmował się realizacją zamówień. W soboty sprzątał, pomagał przy wewnętrznych

remanentach towaru należącego do spółki (...). Świadek wynagrodzenie za pracę w soboty otrzymywał gotówką, przy czym nie orientował się, czy w ten sam sposób swoje wynagrodzenie otrzymywał M. W. (k. 79-80 akt sprawy).

Zainteresowany A. G. (1), przesłuchany na rozprawie w dniu 17 września 2013 roku do analogicznej sprawy tego Sądu zarejestrowanej pod sygnaturą akt V U 891/13 wyjaśnił, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej współpracuje ze spółką (...). W ramach tej współpracy koordynuje działania firmy, sprawuje nadzór nad wykonywaniem pracy przez pracowników oraz pozyskuje klientów. W zakresie jego decyzji leżało to, czy hurtownia działała w soboty. Wówczas zatrudniał on do pomocy pracowników (...), którzy w ramach umowy zlecenia wykonywali czynności, których A. G. (1) nie zdążył wykonać w ciągu tygodnia. Za pracę w soboty zleceniobiorca otrzymywał dodatkowe wynagrodzenie ustalane indywidualnie (k. 67-67v).

Powyższe wyjaśnienia A. G. (1) oraz zeznania M. P. znajdują również potwierdzenie w zeznaniach złożonych przez A. C. na rozprawie w dniu 17 września 2013 roku do sprawy V U 891/13. Również ten świadek wskazywał, iż dodatkowa praca wykonywana w soboty była świadczona na terenie zatrudniającej go spółki, lecz czynności te były zlecane przez A. G. (1), który za to wypłacał mu wynagrodzenie. Praca w sobotę zazwyczaj polegała na przeprowadzeniu remanentu, drukowaniu cen, naklejaniu metek, czy sprzątaniu. Wynagrodzenie za pracę w spółce (...) wypłacane było oddzielnie od wynagrodzenia za pracę w soboty (k. 67-68).

W ocenie Sądu powyżej przedstawione wyjaśnienia A. G. (1) i zeznania świadków: A. C. oraz M. P., którzy znajdowali się w analogicznej do M. W. sytuacji nie pozostawiają wątpliwości, iż czynności wykonywane na rzecz agenta spółki (...) były w rzeczywistości pracą na jej rzecz - świadczy o tym przede wszystkim fakt, iż były wykonywane w magazynie, hurtowni należącym do tej właśnie spółki. Nie sposób pominąć, iż to właśnie (...) sp. j. uzyskiwała korzyści z wykonywania tych umów - magazyn i hurtownia tej właśnie spółki były sprzątane przez ubezpieczonego, drukował on cenniki towarów tej spółki, a także sporządzał on wewnętrzne remanenty tej spółki. Beneficjentem tych czynności nie była Agencja Handlowa (...), a (...) sp. j. Wydaje się także, że czynności wykonywane przez pracowników w ramach umowy zlecenia wyczerpują normalne czynności należące do zajmowanych przez nich stanowisk, bowiem przeprowadzenie remanentu przez pracowników zatrudnionych w magazynie, czy też oznaczenie cen danych towarów stanowi niejako część zadań wykonywanych w ramach świadczonych przez nich pracy i nie ma wątpliwości, że czynności te mogłyby być wykonane w ramach godzin nadliczbowych. Nie może tego zmienić istnienie ogniwa pośredniego w postaci umowy agencyjnej czy też fakt, że A. G. (1) wypłacał wynagrodzenie za pracę wykonywaną w sobotę.

W ocenie Sądu nie sposób bowiem zgodzić się z odwołującym, który zmierza do wykazania, iż faktycznie to zleceniodawca (A. G. (1)) korzystał z finalnych rezultatów pracy zleceniobiorców (w tym M. W.), osiągał korzyści ekonomiczne i był finalnym odbiorcą zlecenia, bowiem z podmiotem zatrudniającym zleceniobiorcę ((...) sp. j.) łączyła go umowa współpracy. Przeczą temu zarówno wyjaśnienia złożone przez A. G. (2), jak i treść zeznań świadków. Pośrednio przeczy temu także umowa agencyjna, w której ustalono, że agent otrzymywał będzie wynagrodzenie za wykonanie czynności objętych umową, a więc między innymi za prowadzenie hurtowni. Czynności wykonywane przez zleceniobiorców nie stanowiły podstawy dodatkowego przysporzenia zleceniodawcy, bowiem prace świadczone w dni wolne przez zleceniobiorców już stanowiły źródło jego dochodu, wobec czego nie sposób przyjąć, że poprzez ich wykonanie osiągnął on korzyści ekonomiczne i był on finalnym odbiorcą zlecenia. To czy prace te zostały wykonane w sobotę, w ramach umów zlecenia, czy też w ramach umów o pracę nie wpływało na wysokość wynagrodzenia przysługującego zleceniodawcy z tytułu umowy agencyjnej.

Wprawdzie treść umowy zlecenia zawartej pomiędzy M. W. a Agencją Handlową (...) nie pozwala na ustalenie jakie w rzeczywistości były obowiązki M. W. wynikające z tej umowy, jakie było miejsce wykonywania przez niego czynności, czy też wreszcie ustalenie tego kto w rzeczywistości skorzystał z rezultatów jego pracy, to jednakże przeprowadzone postępowanie dowodowe, a w szczególności treść przedstawionych wyżej zeznań świadków oraz wyjaśnień zainteresowanego, nie pozostawiają wątpliwości, iż czynności wykonywane przez M. W. na podstawie umowy cywilnoprawnej z dnia 1 kwietnia 2008 roku były w rzeczywistości pracą wykonywaną na rzecz jego pracodawcy tj. (...) sp. j.

Jednocześnie Sąd uznał, iż przesłuchanie M. W. w świetle zgromadzonego materiału dowodowego było zbyteczne. Niesprzeczne i wzajemnie spójne wyjaśnienia zainteresowanego A. G. (1) oraz zeznania świadka A. C. oraz M. P. nie pozostawiły, bowiem wątpliwości, co do wymagających wyjaśnienia okoliczności faktycznych sprawy.

Ponadto istotnym dokumentem w zakresie ustalenia, czy (...) sp. j. jest płatnikiem składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne z tytułu umowy zlecenia zawartej między M. W. i (...), której właścicielem jest A. G. (1), a wykonywanej na rzecz własnego pracodawcy tj. (...) sp. j., jest dołączony do akt kontroli ZUS, stanowiące załącznik numer 2 – „Zestawienie ustalonych w czasie kontroli podstaw wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników spółki (...)” (w tym M. W.). W treści tego dokumentu nie wskazano bowiem podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne za M. W. w lutym, maju, październiku i grudniu 2009 roku oraz w styczniu, marcu, kwietniu i maju 2010 roku, a także w maju i lipcu 2011 roku. Oznaczone kodem tytułu ubezpieczenia 0110 (pracownik podlegający ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu - wg wykazu kodów obowiązujących w ZUS od 1 stycznia 2005 roku) podstawy wymiaru składek M. W. świadczą o tym, że w lutym, maju, październiku i grudniu 2009 roku, a także w styczniu, marcu, kwietniu i maju 2010 roku oraz w maju i lipcu 2011 roku M. W. nie otrzymał wynagrodzenia za pracę i w tych okresach nie odprowadzono należnych składek (k. 151 akt kontroli oraz k. 8 akt ZUS).

Powyższe znajduje także potwierdzenie w dołączonych do akt kontroli ZUS materiałach pomocniczych – „Zestawienia miesięczne podstaw wymiaru składek po uwzględnieniu kwot za realizację umów zlecenia”. Z analizy tych dokumentów sporządzonych przez Inspektora Kontroli ZUS wynika, że w lutym, maju, październiku i grudniu 2009 roku, a także w styczniu, marcu, kwietniu i maju 2010 roku oraz w maju i lipcu 2011 roku M. W. nie otrzymywał ani wynagrodzeń z tytułu zawartej umowy cywilnoprawnej, ani też z tytułu umowy o pracę zawartej z (...) sp. j.

Z uwagi na powyższe, Sąd stwierdził, że zasadne są jedyne te zarzuty stawiane przez odwołującego, które zmierzają do zmiany zaskarżonej decyzji. Sąd, z uwagi na wszystkie argumenty powołane powyżej nie mógł podzielić tych zarzutów odwołującego, w których zmierzano do wykazania, iż wszystkie czynności określone umową zlecenia M. W. wykonywał na rzecz firmy Agencja Handlowa (...). Wprawdzie formalnie to ww. firma była związana umową agencyjną z (...) sp. j. i zobowiązana do świadczenia usług w określonym postanowieniami umowy agencyjnej zakresie, lecz czynności objęte przedmiotem umowy z dnia 1 grudnia 2003 roku realizowane były przez M. W., który był związany stosunkiem pracy z (...) sp. j.

W związku z tym, iż M. W. w ramach wiążącej go z agentem umowy cywilnoprawnej świadczył usługi na rzecz swego pracodawcy, należało go traktować jako pracownika w rozumieniu art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Tym samym częściowo zasadnie został on objęty obowiązkowym ubezpieczeniem na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy.

W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę w szczególności powołane powyżej orzeczenia Sądu Najwyższego, Zakład Ubezpieczeń Społecznych jedynie w części zaskarżonej decyzji zasadnie przyjął, że (...) sp. j. jest płatnikiem składek za ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne z tytułu umowy zlecenia zawartej między M. W. i Agencją Handlową (...).

Umowa zlecenia zawarta między Agencją Handlową (...) a M. W. stanowi tytuł ubezpieczeniowy, zaś przychody uzyskane przez niego w związku z wykonywaniem usług w oparciu o tą umowę podlegają oskładkowaniu na zasadach dotyczących pracowników. W związku z tym osoba ta podlega obowiązkowi zgłoszenia do wymienionych ubezpieczeń społecznych. Obowiązek ten obciąża płatnika składek (art. 36 ust. 1 i 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych), czyli pracodawcę, które pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy zlecenia zawartej z osobą trzecią (tak też Sąd Najwyższy w uzasadnieniu przytoczonej wyżej uchwały wydanej w sprawie II UZP 6/09).

Niemniej jednak w ocenie Sądu uwzględnić należy wskazane powyżej okresy, w których M. W. w lutym, maju, październiku i grudniu 2009 roku, a także w styczniu, marcu, kwietniu i maju 2010 roku oraz w maju i lipcu 2011 roku nie otrzymał wynagrodzenia z tytułu umowy o pracę w tej spółce.

Na marginesie Sąd pragnie wskazać, iż podnoszone przez odwołującego zarzuty naruszenia przepisów kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie prowadzonego przez organ rentowy postępowania nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Przedmiotem postępowania sądowego przed sądem ubezpieczeń społecznych, zainicjowanego złożeniem odwołania od decyzji organu rentowego jest bowiem analiza wad wynikających z naruszenia przez organ rentowy prawa materialnego, a kwestia wad decyzji administracyjnej, spowodowanych naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, pozostaje w zasadzie poza przedmiotem tego postępowania. Sąd ubezpieczeń społecznych- jako sąd powszechny- może i powinien dostrzegać jedynie takie wady formalne decyzji administracyjnej, które decyzję tą dyskwalifikują w stopniu odbierającym jej cechy aktu administracyjnego (tak też Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 1 września 2010 roku, wydanego w sprawie III UK 15/10).

Reasumując, stwierdzić należy, że (...) (...) Centrum (...) sp. nie jest płatnikiem składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne M. W. w lutym, maju, październiku i grudniu 2009 roku, a także w styczniu, marcu, kwietniu i maju 2010 roku oraz w maju i lipcu 2011 roku.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. wobec częściowego uwzględnienia odwołania.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji wyroku.